

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าผลต่าง (Standard Deviation)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)
Sig	แทน	ค่าความสำคัญทางสถิติ
**	แทน	ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ใช้ในการวิเคราะห์ระดับในการปฏิบัติงาน โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษา ตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปทานการท่องเที่ยว และกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ กับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Correlation Coefficient (r)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการสรุปประเด็น และอภิปรายเชิงพรรณนาความ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการสรุปประเด็น และอภิปรายเชิงพรรณนาความ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาฬ” เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และถิ่นที่อยู่ ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน และร้อยละ ดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และถิ่นที่อยู่

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N = 144)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	63	43.8
หญิง	81	56.3
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	31	21.5
21 – 25 ปี	35	24.3

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N = 144)	ร้อยละ
26 – 35 ปี	10	6.9
36 – 45 ปี	34	23.6
46 – 55 ปี	24	16.7
56 ปีขึ้นไป	10	6.9
3. สถานภาพการสมรส		
โสด	54	37.5
สมรส	90	62.5
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	55	38.1
อนุปริญญา	41	28.5
ปริญญาตรี	26	18.1
ปริญญาโท	14	9.7
ปริญญาเอก	8	5.6
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	42	29.2
5,001 – 15,000 บาท	54	37.5
15,001 – 25,000 บาท	25	17.4
มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป	23	16.0
6. ถิ่นที่อยู่		
ภาคเหนือ	21	14.6
ภาคกลาง	37	25.7
ภาคใต้	9	6.3
ภาคตะวันออก	15	10.4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	62	43.1

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

อายุ ส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 21 - 25 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมา คือ อายุ 36 - 45 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6, อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5, อายุ 46 - 55 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7, อายุ 26 - 35 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9, และ อายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

สถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่สมรส จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ โสด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา คือ ระดับอนุปริญญา จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5, ระดับปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1, ระดับปริญญาโท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7, ระดับประถมศึกษาและระดับปริญญาเอก จำนวน 8 คน เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 5.6

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 5,001 - 15,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และมีรายได้มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

ถิ่นที่อยู่ ส่วนใหญ่มีถิ่นอาศัยอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ มีถิ่นอาศัยอยู่ภาคกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7, มีถิ่นอาศัยอยู่ภาคเหนือ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6, มีถิ่นอาศัยอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4, และมีถิ่นอาศัยอยู่ภาคใต้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ”

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” โดยจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว และความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบตารางวิเคราะห์ ด้วยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 4 - 13 ต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว
ในภาพรวม เป็นรายด้าน

องค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.03	0.86	มาก
ด้านการคมนาคม	3.94	1.20	มาก
ด้านข้อมูลสารสนเทศ	4.05	0.89	มาก
ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์	3.59	0.95	มาก
ด้านการบริการ	4.04	0.87	มาก
รวม	3.92	0.95	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาฬ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.89) ด้านการบริการ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.87) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.86) ด้านการคมนาคม ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 1.20) และด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทาน การท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย เช่น โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์ สถานประจำจังหวัด	4.50	0.57	มาก
2.แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพที่สมบูรณ์	4.28	0.79	มาก
3.สถานที่ท่องเที่ยวมีข้อมูลประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจให้ศึกษา	4.59	0.50	มากที่สุด
4. สถานที่ท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดขุมนิทรรศการ การแสดงละคร แสง สี เสียง ในวันสำคัญ	3.19	1.26	ปานกลาง
5.รูปแบบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้มีความหลากหลาย เช่น มีกิจกรรมตอบคำถามรับของที่ระลึก นิทรรศการความเป็นมาจากอดีต-ปัจจุบัน	3.58	1.19	มาก
รวม	4.03	0.86	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหาภพ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มาก 3 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ สถานที่ท่องเที่ยวมีข้อมูลประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจให้ศึกษา ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย เช่น โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์สถานประจำจังหวัด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.57) แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพที่สมบูรณ์ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.79) รูปแบบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้มีความหลากหลาย เช่น มีกิจกรรมตอบคำถามรับของที่ระลึก นิทรรศการความเป็นมาจากอดีต-ปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.19) และสถานที่ท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดขุมนิทรรศการ การแสดงละคร แสง สี เสียง ในวันสำคัญ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1,26) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทาน
การท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการคมนาคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเข้าถึงได้หลายทาง	4.14	1.22	มาก
2.เส้นทางเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย	3.38	1.69	ปานกลาง
3.มีป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่างๆ โดดเด่นและอ่านง่ายเพื่อความสะดวกในการเดินทาง	3.53	1.46	มาก
4.การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้เป็นไปด้วยความสะดวกสบายและความปลอดภัย	4.05	1.00	มาก
5.จัดบริเวณที่จอดรถให้เพียงพอละปลอดภัยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว เช่น มีพนักงานรักษาความปลอดภัย	4.59	0.61	มากที่สุด
รวม	3.94	1.20	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวด้านการคมนาคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 1.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มาก 3 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ จัดบริเวณที่จอดรถให้เพียงพอละปลอดภัยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว เช่น มีพนักงานรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.61) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเข้าถึงได้หลายทาง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 1.22) การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้เป็นไปด้วยความสะดวกสบายและความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.00) มีป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่างๆ โดดเด่นและอ่านง่ายเพื่อความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 1.46) เส้นทางเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทาน
การท่องเที่ยว ด้านข้อมูลสารสนเทศ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านข้อมูลสารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.มีวิธีการนำเสนอข้อมูล/เรื่องราวของจังหวัดในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ที่น่าสนใจ เช่น การเสนอ ผ่านสื่อโทรทัศน์	4.78	0.41	มากที่สุด
2.มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดในกลุ่ม“ร้อย แก่น มหา ภาพ” ที่หลากหลาย เช่น การนำนักท่องเที่ยวชม แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดโดยรถราง	4.43	0.53	มาก
3.จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประจำแหล่งท่องเที่ยวของ จังหวัดในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา ภาพ”	4.70	0.65	มากที่สุด
4.มีแหล่งสารสนเทศเข้าถึงได้ง่ายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลแนะนำสถานที่	3.04	1.42	ปานกลาง
5.มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเสนอข้อมูลสารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว	3.25	1.45	ปานกลาง
รวม	4.04	0.89	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อย แก่น มหา ภาพ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว
ด้านข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ
ข้อ ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ มาก 1 ข้อ ปานกลาง 2 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับ
ความสำคัญตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ มีวิธีการนำเสนอข้อมูล/เรื่องราวของ
จังหวัดในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ที่น่าสนใจ เช่น การเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ ($\bar{X} = 4.78$,
S.D. = 0.41) จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประจำแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในกลุ่ม “ร้อย แก่น
มหา ภาพ” ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.65) มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดในกลุ่ม “ร้อย แก่น
มหา ภาพ” ที่หลากหลาย เช่น การนำนักท่องเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดโดยรถราง
($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.53) มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเสนอข้อมูลสารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว
($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.45) มีแหล่งสารสนเทศเข้าถึงได้ง่ายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลแนะนำ
สถานที่ ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 1.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทาน
การท่องเที่ยว ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.มีการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย	2.87	1.38	ปานกลาง
2.มีความติดต่อสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อกับฝ่าย ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	2.98	1.35	ปานกลาง
3.มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ	3.90	1.03	มาก
4.เอกสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจากหน่วยงาน ต่างๆมีความเหมาะสม	3.77	0.41	มาก
5.มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆอย่างชัดเจน	4.45	0.58	มาก
รวม	3.59	0.95	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาฬ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว
ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.95)
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ปรากฏว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ปานกลาง 2 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับ
ความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆอย่าง
ชัดเจน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.58) มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.03)
เอกสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจากหน่วยงานต่างๆมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.77$,
S.D. = 0.41) มีความติดต่อสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อกับฝ่ายประชาสัมพันธ์แหล่ง
ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.35) และมีการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย
($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 1.38) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทาน
การท่องเที่ยว ด้านการบริการ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.การต้อนรับและการดูแลเอาใจใส่ ต่อผู้มาท่องเที่ยว	4.48	0.57	มาก
2.บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน	3.09	1.36	ปานกลาง
3.เจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกการเดินทางแนะนำเส้นทางในแหล่งท่องเที่ยว	4.59	0.50	มากที่สุด
4.ที่พัก ห้องน้ำ สะอาดและเพียงพอต่อ ความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.88	1.11	มาก
5.มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม สะอาดและถูกสุขอนามัยคอยบริการ	4.18	0.82	มาก
รวม	4.04	0.87	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวด้านการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มาก 3 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ เจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกการเดินทางแนะนำเส้นทางในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) การต้อนรับและการดูแลเอาใจใส่ ต่อผู้มาท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.57) มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม สะอาดและถูกสุขอนามัย คอยบริการ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.82) ที่พัก ห้องน้ำ สะอาดและเพียงพอต่อ ความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.11) และ บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.36) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ โดยรวม จำแนกเป็นรายด้าน

กระบวนการจัดการความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้	4.49	0.69	มาก
ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้	4.20	0.78	มาก
ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้	4.32	0.79	มาก
รวม	4.33	0.75	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา ภาพ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.69) ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.79) และด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.การสร้างความรู้ใหม่ ๆ เกิดจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคนในองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ	4.35	0.96	มาก
2.การค้นหาความรู้สามารถนำมาใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว	4.34	0.94	มาก
3.การจำแนกความรู้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคลากรในองค์กร	4.52	0.61	มากที่สุด
4.ข้อมูลสารสนเทศที่รวบรวมมาได้ ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจแหล่งท่องเที่ยวอย่างลึกซึ้ง	4.05	1.00	มาก

ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5.การเปิดรับความรู้และนำองค์ความรู้ที่รวบรวมมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสม	4.59	0.61	มากที่สุด
6.การพัฒนาความรู้เป็นประโยชน์ในการสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในองค์กร	4.77	0.43	มากที่สุด
7.การแลกเปลี่ยนความรู้เป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนา งานและพัฒนาองค์กร	4.43	0.53	มาก
8.นำความรู้ที่พัฒนาแล้วอยู่ในตัวคนหรือที่จัดเก็บไว้มา ให้พนักงานสืบค้นตามความต้องการที่จำเป็น ได้ทันที	4.70	0.65	มากที่สุด
9.การแสวงหาความรู้ใหม่อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิด แนวคิดในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ	4.50	0.63	มาก
10.การพัฒนาการจัดการความรู้ ทำให้เกิดการพัฒนาตัว เราและองค์กร หรือชุมชน	4.60	0.58	มากที่สุด
รวม	4.49	0.69	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาฬ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ มาก 5 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 5 อันดับ ดังนี้ การพัฒนาความรู้เป็นประโยชน์ในการสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในองค์กร ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) นำความรู้ที่พัฒนาแล้วอยู่ในตัวคนหรือที่จัดเก็บไว้มาให้พนักงานสืบค้นตามความต้องการที่จำเป็น ได้ทันทีที่ต้องการ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.65) การพัฒนาการจัดการความรู้ ทำให้เกิดการพัฒนาตัวเราและองค์กร หรือชุมชน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.58) การเปิดรับความรู้และนำองค์ความรู้ที่รวบรวมมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.61) การจำแนกความรู้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคลากรในองค์กร ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.61) และการแสวงหาความรู้ใหม่อย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดแนวคิดในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้
ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.มีการรวบรวมความรู้เพื่อนำมาจัดเก็บเป็นฐานความรู้จากแหล่งความรู้ภายใน	4.63	0.77	มากที่สุด
2.มีการรวบรวมความรู้เพื่อนำมาจัดเก็บเป็นฐานความรู้จากแหล่งความรู้ภายนอกองค์กร	3.98	1.05	มาก
3.ท่านได้รับความรู้และเข้าฝึกอบรมในเรื่องการจัดการความรู้	4.13	0.69	มาก
4.ท่านมีช่องทางและได้แลกเปลี่ยนความรู้อย่างสม่ำเสมอ	3.83	0.56	มาก
5.ท่านนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ	4.20	0.68	มาก
6.ท่านมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการความรู้ในองค์กร	4.40	0.65	มาก
7.ท่านมีช่องทางและได้แลกเปลี่ยนความรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.26	0.77	มาก
8.ท่านได้นำความรู้และกระบวนการจัดการความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับคนรอบข้าง	4.43	0.65	มาก
9.การเก็บรวมการจัดการความรู้ทำให้เกิดการพัฒนาตัวเราและองค์กร หรือชุมชน	3.98	1.05	มาก
10.ท่านได้สะสมรวบรวมความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ	4.12	0.92	มาก
รวม	4.20	0.78	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มาก 9 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 5 อันดับ ดังนี้ มีการรวบรวมความรู้เพื่อนำมาจัดเก็บเป็น

ฐานความรู้ จากแหล่งความรู้ภายใน ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.77) ได้นำความรู้และกระบวนการจัดการความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับคนรอบข้าง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.65) มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการความรู้ในองค์กร ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.65) มีช่องทางและได้แลกเปลี่ยนความรู้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.77) และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.หน่วยงานถ่ายทอดการจัดการความรู้ผ่านช่องทางการประชุม	4.19	0.91	มาก
2.หน่วยงานถ่ายทอดการจัดการความรู้ผ่านช่องทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน	4.26	0.92	มาก
3.หน่วยงานถ่ายทอดการจัดการความรู้ผ่านช่องทางป้ายประชาสัมพันธ์	4.40	0.67	มาก
4. ท่านนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาคนและงานในหน่วยงาน	3.92	0.88	มาก
5. ท่านได้นำความรู้จากการจัดการความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	4.41	0.69	มาก
6.การประเมินผลการจัดการความรู้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4.50	0.73	มาก
7.ความรู้ที่มีในองค์กร มีการถ่ายทอด ถูกนำไปใช้ โดยบุคลากรทุกส่วน	4.31	0.79	มาก
8.การจัดการความรู้ในองค์กรสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน	4.54	0.66	มากที่สุด
9. การจัดการความรู้เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานและพัฒนาคน ในองค์กร	4.23	0.93	มาก
10. การจัดการความรู้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร	4.43	0.75	มาก
รวม	4.32	0.79	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มาก 9 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 5 อันดับ ดังนี้ การจัดการความรู้ในองค์กรสร้าง ความได้เปรียบในการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.66$) การประเมินผลการจัดการความรู้เป็น ประโยชน์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.73$) การจัดการความรู้สร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร ($\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.75$) ได้นำความรู้จากการจัดการความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในการทำงาน ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.69$) และหน่วยงานถ่ายทอดการจัดการความรู้ ผ่านช่องทางป้าประชาชนสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.67$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวกับ กระบวนการจัดการความรู้ ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ”

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อม ด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Correlation Coefficient (r) ซึ่งนำเสนอในรูปตารางวิเคราะห์โดยรวมและจำแนกเป็นรายคู่ รายละเอียดในตารางที่ 14 – 29

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวกับกระบวนการ จัดการความรู้ ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” โดยรวม

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวกับกระบวนการ จัดการความรู้ โดยรวม

	องค์ประกอบของ อุปทานการท่องเที่ยว	กระบวนการ จัดการความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
องค์ประกอบของอุปทาน การท่องเที่ยว	1.000	.597**	ปานกลาง
กระบวนการจัดการความรู้	.597**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว กับกระบวนการจัดการความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .597^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาฬ” โดยจำแนกเป็นรายคู่

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

	สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	1.000	.379**	ปานกลาง
การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	.379**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .379^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการคมนาคมกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

	การคมนาคม	การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การคมนาคม	1.000	.489**	ปานกลาง
การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	.489**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 16 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการคมนาคมกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .489^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสารสนเทศ กับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

	ข้อมูลสารสนเทศ	การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
ข้อมูลสารสนเทศ	1.000	.379**	ปานกลาง
การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	.379**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสารสนเทศ กับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .379^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์กับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

	การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์	การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์	1.000	-.012	น้อย
การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	-.012	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 18 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ กับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ มีความสัมพันธ์ ในทิศทางลบอยู่ในระดับน้อย ($r = -.012$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริการกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

	การบริการ	การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การบริการ	1.000	.357**	ปานกลาง
การแสวงหาและการพัฒนาความรู้	.357**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริการกับการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .357^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้

	สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	1.000	.361**	ปานกลาง
การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	.361**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 20 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .361^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างการคมนาคมกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้

	การคมนาคม	การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การคมนาคม	1.000	.145	น้อย
การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	.145	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 21 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการคมนาคมกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย ($r = .145$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสารสนเทศกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้

	ข้อมูลสารสนเทศ	การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
ข้อมูลสารสนเทศ	1.000	.303**	ปานกลาง
การจัดเก็บและการค้นหาความรู้	.303**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลสารสนเทศกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .303^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์กับการจัดเก็บและ
 ↳ การค้นหาความรู้

	การโฆษณาและการ ประชาสัมพันธ์	การจัดเก็บและการ ค้นหาความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
การโฆษณาและการ ประชาสัมพันธ์	1.000	.135	น้อย
การจัดเก็บและการ ค้นหาความรู้	.135	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 23 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์
 กับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย ($r = .135^{**}$)
 อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริการกับการจัดเก็บและการค้นหาความรู้

	การบริการ	การจัดเก็บและการ ค้นหาความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
การบริการ	1.000	.416**	ปานกลาง
การจัดเก็บและการ ค้นหาความรู้	.416**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 24 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริการ กับการจัดเก็บและ
 การค้นหาความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .416^{**}$) อย่างมีระดับ
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการถ่ายทอด
และการใช้ประโยชน์ความรู้

	สิ่งดึงดูดใจของแหล่ง ท่องเที่ยว	การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
สิ่งดึงดูดใจของแหล่ง ท่องเที่ยว	1.000	.201*	น้อย
การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	.201*	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 25 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวกับการ
ถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย ($r = .201^*$)
อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการคมนาคมกับการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้

	การคมนาคม	การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
การคมนาคม	1.000	.147	น้อย
การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	.147	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 26 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง การคมนาคมกับการถ่ายทอดและ
การใช้ประโยชน์ความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย ($r = .147$) อย่างมีระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสารสนเทศกับการถ่ายทอดและ
การใช้ประโยชน์ความรู้

	ข้อมูลสารสนเทศ	การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
ข้อมูลสารสนเทศ	1.000	.284**	ปานกลาง
การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	.284**	1.000	ปานกลาง

** P-value < .05

จากตารางที่ 27 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลสารสนเทศกับการถ่ายทอดและ
การใช้ประโยชน์ความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .284^{**}$) อย่างมี
ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์กับการถ่ายทอดและ
การใช้ประโยชน์ความรู้

	การโฆษณาและการ ประชาสัมพันธ์	การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	การแปลผล ระดับความสัมพันธ์
การโฆษณาและการ ประชาสัมพันธ์	1.000	.094	น้อย
การถ่ายทอดและการ ใช้ประโยชน์ความรู้	.094	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 28 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์
กับการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย
($r = .094$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริการกับการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้

	การบริการ	การถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การบริการ	1.000	.187*	น้อย
การถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้	.187*	1.000	น้อย

** P-value < .05

จากตารางที่ 29 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริการกับการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับน้อย ($r = .187^*$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ”

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นวิธีสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญตามความถี่ของความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อเสนอแนะทั้งหมด โดยนำเสนอแยกออกเป็นรายด้าน ดังรายละเอียดปรากฏอยู่ในตารางที่ 30 – 37 ต่อไปนี้

ตารางที่ 30 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรมีข้อมูลประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษา เช่น เอกสารแผ่นพับ วารสารแผนที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยว	57	51.82
2.	ควรปรับปรุงในส่วน of ร้านขายของ และร้านสะดวกซื้อต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ให้มีทักษะในการพูดกับนักท่องเที่ยว	32	29.09
3.	ร้านขายของที่ระลึกและศูนย์การค้าของแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงคือการให้บริการ ควรมีความเสมอภาคกันของนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มทุกวัยที่มาเที่ยว	21	19.09
	รวม	110	100

จากตารางที่ 30 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เสนอว่า ควรมีข้อมูลประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษา เช่น เอกสารแผ่นพับวารสารแผนที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 51.82 รองลงมา คือ ควรปรับปรุงในส่วน of ร้านขายของ และร้านสะดวกซื้อต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ให้มีทักษะในการพูดกับนักท่องเที่ยว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 29.09 และร้านขายของที่ระลึกและศูนย์การค้าของแหล่งท่องเที่ยว ควรปรับปรุงคือการให้บริการ ควรมีความเสมอภาคกันทุกกลุ่มทุกวัยที่มาเที่ยว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 19.09

ตารางที่ 31 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” ด้านการคมนาคม

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรสร้างสถานที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอปลอดภัย	35	45.45
2.	ควรพัฒนาเส้นทางเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว	24	31.16
3.	ควรมีป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่างๆที่โดดเด่นและอ่านง่ายเพื่อความสะดวกในการเดินทาง	10	12.98
4.	ควรฟรีค่าธรรมเนียมทุกประเภท	8	10.38
	รวม	77	100

จากตารางที่ 31 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” ด้านการคมนาคม ส่วนใหญ่เสนอว่า ควรสร้างสถานที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอและปลอดภัย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมา คือ ควรพัฒนาเส้นทางเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.16 ควรมีป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่โดดเด่นและอ่านง่ายเพื่อความสะดวกในการเดินทาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.98 และควรฟรีค่าธรรมเนียมทุกประเภท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.38

ตารางที่ 32 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ด้านข้อมูลสารสนเทศ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	มีการพัฒนาระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดย “รู้เขา รู้เรา” สร้างรูปแบบการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้สะดุดตา ดึงดูด นักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจ	11	13.75
2.	ควรจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประจำแหล่งท่องเที่ยว คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	14	17.50
3.	รัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเสนอข้อมูล สารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์	43	53.75
4.	สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดทำ วัสดุทัศน นำเสนอข้อมูล/เรื่องราว ของแหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อที่หลากหลาย	12	15.00
	รวม	80	100

จากตารางที่ 32 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ด้านข้อมูลสารสนเทศ ส่วนใหญ่
เสนอว่า รัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเสนอข้อมูลสารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว เช่น
คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมา คือ ควรจัดตั้ง
ศูนย์บริการข้อมูลประจำแหล่งท่องเที่ยว คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จำนวน
14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดทำ วัสดุทัศน นำเสนอข้อมูล/เรื่องราว
ของแหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อที่หลากหลาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และมีการพัฒนา
ระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดย “รู้เขา รู้เรา” สร้างรูปแบบการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้
สะดุดตา ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75

ตารางที่ 33 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่น มหา ภาพ” ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การประชาสัมพันธ์ควรจะมีวิธีการที่หลากหลายเพื่อ แนะนำลูกค้าให้เกิดความเข้าใจในสถานที่ท่องเที่ยว และได้ รู้จักความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	31	29.80
2.	ควรมีจุดรับเรื่องเสนอแนะตามจุดต่างๆ เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ	4	3.85
3.	ควรปรับปรุงเอกสารประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น นำเสนอให้กระชับและชัดเจน เสนอเป็นแผนที่ หรือ รูปสัญลักษณ์ด้วยจะดีมาก	69	66.35
	รวม	104	

จากตารางที่ 33 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา ภาพ” ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เสนอว่า ควรปรับปรุงเอกสารประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวเช่น นำเสนอให้กระชับและชัดเจน เสนอเป็นแผนที่ หรือรูปสัญลักษณ์ด้วยจะดีมาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 66.35 รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ควรจะมีวิธีการที่หลากหลายเพื่อแนะนำลูกค้าให้เกิดความเข้าใจในสถานที่ท่องเที่ยว และได้รู้จักความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 และควรมีจุดรับเรื่องเสนอแนะตามจุดต่างๆ เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85

ตารางที่ 34 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” ด้านการให้บริการ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การบริการของพนักงานควรสนใจหรือบริการลูกค้าที่ไปติดต่อสอบถามและควรพูดจายิ้มแย้มแจ่มใส	36	33.33
2.	ควรเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการด้านการบริการ รวมทั้งทำความเข้าใจกับขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของผู้มาเยือนด้วย	8	7.40
3.	ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนดำเนินการค้าในลักษณะของการส่งออกและนำเข้าสินค้าที่มีศักยภาพมากอย บริการ	23	21.30
4.	ควรพัฒนา เรื่องการต้อนรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจ เช่น การทักทายอย่างไทย ให้ความเป็นกันเองตามความเหมาะสม	41	37.97
	รวม	108	100

จากตารางที่ 34 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กาศ” ด้านการให้บริการ ส่วนใหญ่เสนอว่า ควรพัฒนา เรื่องการต้อนรับนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจ เช่น การทักทายอย่างไทย ให้ความเป็นกันเองตามความเหมาะสม จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 37.97 รองลงมา คือ การบริการของพนักงานควรสนใจหรือบริการลูกค้าที่ไปติดต่อสอบถามและควรพูดจายิ้มแย้มแจ่มใส จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนดำเนินการค้าในลักษณะของการส่งออกและนำเข้าสินค้าที่มีศักยภาพมากอยให้บริการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 และควรเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการด้านการบริการรวมทั้งทำความเข้าใจกับขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของผู้มาเยือนด้วย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 35 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อย แก่น มหา กภาพ” ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรมีที่ปรึกษาประจำพื้นที่ในการให้คำแนะนำด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	46	36.22
2.	สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวโดยการเชื่อมโยงทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และขยายสู่ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ทั้งในเชิงนิเวศน์ มรดกโลก ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนาให้อยู่ในวงจรเดียวกัน	7	5.51
3.	ควรจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ ในองค์กรเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนางานและพัฒนาองค์กร อย่างน้อย เดือนละครั้ง	74	58.27
	รวม	127	100

จากตารางที่ 35 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา กภาพ” ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ ส่วนใหญ่เสนอว่า ควรจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ ในองค์กรเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนางานและพัฒนาองค์กร อย่างน้อย เดือนละครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 58.27 รองลงมา คือ ควรมีที่ปรึกษาประจำพื้นที่ในการให้คำแนะนำด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.22 และสร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวโดยการเชื่อมโยงทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกัน ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และขยายสู่ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ทั้งในเชิงนิเวศน์ มรดกโลก ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนาให้อยู่ในวงจรเดียวกัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.51

ตารางที่ 36 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการจัดเก็บความรู้ และการค้นหาความรู้อย่างเป็นระบบ	24	21.81
2.	ควรนำความรู้และกระบวนการจัดการความรู้ไปแลกเปลี่ยน กับคนรอบข้าง และคนนอกองค์กร ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น BLOG เป็นต้น	31	28.18
3.	หน่วยงานท่องเที่ยวควรพัฒนาบุคลากร โดยการเข้าฝึกอบรม หรือเรียนรู้ในเรื่องการจัดการความรู้	55	50.00
	รวม	110	100

จากตารางที่ 36 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ” ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ ส่วนใหญ่เสนอว่า หน่วยงานท่องเที่ยวควรพัฒนาบุคลากร โดยการเข้าฝึกอบรมหรือเรียนรู้ในเรื่องการจัดการความรู้ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ควรนำความรู้และกระบวนการจัดการความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับคนรอบข้าง และคนนอกองค์กร ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น BLOG เป็นต้น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการจัดเก็บความรู้และการค้นหาความรู้อย่างเป็นระบบ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.81

ตารางที่ 37 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม
จังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ” ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรมุ่งเน้นด้านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ วัฒนธรรม และความเข้าใจอันดีผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว	21	24.13
2.	พัฒนาบุคลากร เช่น มัคคุเทศก์ ควรมีความรู้ในภาษา ท้องถิ่น/พื้นบ้าน	32	36.78
3.	หน่วยงานควรมีวิธีการและช่องทางการถ่ายทอดการจัดการ ความรู้ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ วารสาร หนังสือเวียน เป็นต้น	34	39.09
	รวม	87	100

จากตารางที่ 37 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ” ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ ส่วนใหญ่เสนอว่า หน่วยงานควรมีวิธีการและช่องทางการถ่ายทอดการจัดการความรู้ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ วารสาร หนังสือเวียน เป็นต้น จำนวน 34 คน ร้อยละ 39.09 รองลงมา คือ พัฒนาบุคลากร เช่น มัคคุเทศก์ ควรมีความรู้ในภาษาท้องถิ่น/พื้นบ้าน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 36.78 และควรมุ่งเน้นด้านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ วัฒนธรรม และความเข้าใจอันดีผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.13

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็น การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ”

5.1 ประเด็น การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) องค์กรประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา กภาพ”

5.1.1 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ประเด็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ท่องเที่ยวได้แก่ สิ่งดึงดูดใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สิ่งดึงดูดใจประเภทวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และสิ่งดึงดูดแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี

ผลการสนทนากลุ่ม ควรส่งเสริมและขยายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม / อารยธรรมให้กว้างกว่านี้ เช่น กลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา กาฬ” ขยายเป็นวัฒนธรรมของ “ร้อย แก่น มหา กาฬ” และเพิ่มมิติของการท่องเที่ยวเป็น ศูนย์กลางการเอาใจใส่เกี่ยวกับการรักษาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่พักและสุขภาพ อาหารท้องถิ่น (Medical Care Center, Health and Resort Natural Tourism, Food) โดยหน่วยงานภาครัฐร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมวางแผนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

- 1) ให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งเส้นทางการเดินทางเป็นภาษาสากล
- 2) สร้างระบบรักษาความปลอดภัยในการท่องเที่ยว หรือเกิดความไว้วางใจต่อการท่องเที่ยว
- 3) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน ในแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์
- 4) ต้องมีการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และสวยงาม
- 5) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยวระดับหน่วยงาน เพื่อเชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศการท่องเที่ยวของประเทศ

5.1.2 ด้านการคมนาคม ประเด็นเกี่ยวกับ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้เป็น ไปด้วยความ สะดวกสบายและความปลอดภัย เช่น การคมนาคมทางบก การคมนาคมทางเรือ การคมนาคมทางอากาศ และการคมนาคมทางรถไฟ

ผลการสนทนากลุ่ม การคมนาคมขนส่ง ถนนหนทางในจังหวัดยังไม่ได้มาตรฐาน และมีน้อย เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ในชุมชนเมืองกับชนบทยัง ไม่มีมาตรฐาน ดังนั้นควรเร่งขยายและปรับปรุงถนน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางจากแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมต่อจังหวัด ซึ่งมีปริมาณการสัญจรเพิ่มมากขึ้น ระบบการขนส่งการเดินทางประจำแหล่งท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือจัดทำระบบขนส่งมวลชนขึ้นอีกทั้งจัดคู่มือการเดินทาง สำหรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้ง การจัดทำราคาดูแลมาตรฐานและอบรมเรื่องมารยาทในการขับรถ ของพนักงานขับรถที่คอยบริการนักท่องเที่ยว อีกทั้งรณรงค์การมีวินัยจราจรของประชาชนในจังหวัดในการขับขี่

5.1.3 ด้านข้อมูลสารสนเทศ ประเด็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่ผ่านการเลือกสรรให้ เหมาะกับการใช้งานได้ทันเวลาและอยู่ในรูปแบบที่ใช้ได้ นำมาผ่านกระบวนการประมวลผล และเสนอออกมาในรูปแบบที่ผู้ใช้รู้ และเข้าใจความหมายของข้อมูลจากสิ่งที่เห็น ประกอบด้วย ข้อมูล เอกสาร เสียง หรือรูปภาพต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการตัดสินใจหรือตอบปัญหาต่าง ๆ ได้

ผลการสนทนากลุ่ม ควรพัฒนาเทคโนโลยีทางการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศ/การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว อาทิ การประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวน นักท่องเที่ยว การทำแผนที่และป้ายบอกทางที่ชัดเจน รวมถึงสื่อที่ให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวใน แต่ละจุดพัก และจัดตั้งศูนย์การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว หรือการบริการนักท่องเที่ยวแบบครบ วงจร (One stop service center) ที่อยู่กระจัดกระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อ ลดขั้นตอนหรือลดการสับสนของการขอใช้บริการกับหน่วยงานต่าง ๆ

5.1.4 ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ประเด็นเกี่ยวกับ การสื่อสารจูง ใจที่ผ่านสื่อโฆษณา เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ระหว่างองค์กรหรือ หน่วยงานกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เช่น เผยแพร่ชี้แจงให้ประชาชนทราบ ชักชวนให้ ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย ตลอดจนเห็นด้วย กับวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงานของหน่วยงาน และประสานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เข้ากับจุดมุ่งหมาย

ผลการสนทนากลุ่ม กลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ควรสร้างยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการท่องเที่ยวตามแนวคิดหลักภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ เป็นดินแดนแห่งการ พักผ่อน และการท่องเที่ยวอารยธรรม / วัฒนธรรม / แหล่งธรรมชาติ / อาหาร / สุขภาพ และ สร้างกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา ภาพ” ให้ นักท่องเที่ยวรู้จักมากขึ้น

5.1.5 ด้านการบริการ ประเด็นเกี่ยวกับ การกระทำที่อำนวยความสะดวกระหว่าง ผู้ให้บริการกับผู้รับบริการการปฏิบัติ อย่างเต็มใจ เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และ กลับมาใช้บริการซ้ำอีก การบริการนั้นต้องเป็นการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ เช่น การต้อนรับ การ อำนวยความสะดวก และการดูแลเอาใจใส่

ผลการสนทนากลุ่ม

1) มาตรฐานและความหลากหลายของสินค้าและบริการ ของที่ระลึกควร เสริมสร้างความรู้ โดยการจูงใจให้จัดการประกวดแข่งขันระดับจังหวัดและระดับประเทศ

2) เศรษฐกิจชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ อาหารแปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการสร้างตราสัญลักษณ์ในการรับประกันคุณภาพของที่ระลึก “ร้อย แก่น มหา ภาพ” อันจะทำให้เกิดการสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม

3) สังคมวัฒนธรรม ควรเตรียมชุมชน โดยเน้นการจัดการแบบมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาชุมชนในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาทิ การจัดเวทีเพื่อการฝึกอบรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจด้านการบริการและการต้อนรับนักท่องเที่ยว การพัฒนาผู้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและการเพิ่มมูลค่าเทศก์ท้องถิ่น รวมทั้งควรสร้างค่านิยมความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต พื้นบ้านแบบพอเพียง ตลอดจนพัฒนาสิ่งก่อสร้างที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของชาว “ร้อย แก่น มหา ภาพ” เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้บันทึกภาพแห่งความประทับใจจากการได้มาเยือน

5.1.6 ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยว การร่วมมือแก้ไขปัญหา ของสถานประกอบการ ปัญหาขยะสาธารณสุข โภคทั้งระบบถนน ไฟฟ้าสาธารณะ ประปา น้ำเสีย ผลการสนทนากลุ่ม

1) สถานบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ โรงแรมที่พัก ที่มีมาตรฐาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจรในจังหวัดยังไม่มีแม้แต่ โรงแรมเดียว เป็นเหตุให้การท่องเที่ยวในจังหวัดส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเข้าไปเย็น กลับ เงินทุนหมุนเวียนหรือผลประโยชน์จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจึงมีน้อย

2) สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง น้ำประปา ยังไม่ได้ มาตรฐานและเพียงพอ

3) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากการทำลายทิ้งโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจของนักท่องเที่ยว และการรองรับนักท่องเที่ยวในปริมาณมากเกินกว่าการฟื้นฟูของ สิ่งแวดล้อม

4) สิ่งแวดล้อม ควรณรงค์และขอความร่วมมือด้านการรักษาความสะอาด จากกลุ่มต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ริมลำคลอง อาทิ โรงงานอุตสาหกรรมและบ้านพักอาศัย รวมทั้งจัดทำ ระบบบำบัดน้ำเสียและการจัดเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลอย่างเหมาะสม รวมถึงการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม นอกจากนี้ภาครัฐควรกำหนดให้ “ร้อย แก่น มหา ภาพ” เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรมเพื่อสุขภาพและบังคับใช้อย่างจริงจัง

5) ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ/แหล่งท่องเที่ยว/สิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเข้ามาดำเนินการ รักษา ปักพื้น และฟื้นฟู

5.1.7 ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเด็นต่างๆ ขององค์ประกอบอุปทานการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ”

ผลการสนทนากลุ่ม

1) บุคลากรศูนย์การท่องเที่ยวจังหวัดมีบุคลากรน้อย ต้องทำหน้าที่ทั้งสองด้าน (การท่องเที่ยวและกีฬา) ควรปรับโครงสร้าง การบริหารจัดการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาใหม่

2) รมรณรงค์สร้างความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยไม่นำสิ่งของที่มียุคเก่าจากแหล่งท่องเที่ยวติดตัวกลับไปด้วย

3) กระตุ้นให้นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศหันมาสนใจลงทุนในธุรกิจโรงแรมและบริการ โดยใช้มาตรการจูงใจด้านภาษี ทั้งนี้เพื่อชักชวนให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศพักแรมในจังหวัดเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่สามารถพัฒนา และกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาของจังหวัดให้ดีขึ้นได้

4) พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นบ้าน ของที่ระลึก และจัดตั้งจุดจำหน่ายสินค้าดังกล่าวให้กับนักท่องเที่ยว โดยขอความร่วมมือผู้ประกอบการที่นำนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแวะพักเป็นจุดพัก่อน ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดแล้ว ยังสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดด้านของที่ระลึกได้อีกด้วย

5.2 ประเด็น การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กระบวนการจัดการความรู้ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นมหาภาพ”

5.2.1 กระบวนการจัดการความรู้ ด้านการแสวงหาและการพัฒนาความรู้ พัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม “ร้อยแก่นมหาภาพ” ตามองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยวในด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ ได้หรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

ผลการสนทนากลุ่ม การพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม “ร้อยแก่นมหาภาพ” อย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่หน่วยงานควรตระหนักและให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ เนื่องจากการพัฒนาความรู้ในตัวบุคคล เป็นตัวป้อนที่จะผลักดันให้การพัฒนางานทุกงานบรรลุเป้าหมาย อาทิเช่น พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน, พัฒนาบุคลากรมีความรู้

ความสามารถ ด้านกฎหมายสถานประกอบการ สถานบริการ โรงแรม/ ที่พัก/ การให้คำปรึกษา ,พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถด้านการจัดการท่องเที่ยว จากการพัฒนารายย่อย หรือรายบุคคลแล้วควรเสริมสร้างความเป็นทีมงานให้เข้มแข็ง เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา กาศ” อย่างเป็นระบบทั้งในและนอกองค์กร เพื่อให้งานพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา กาศ” เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการ ในลักษณะ School Based Management ซึ่งครอบคลุมการบริหารวิชาการ บุคลากร งบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป

5.2.2 กระบวนการจัดการความรู้ ด้านการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ พัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม “ร้อย แก่น มหา กาศ” ตามองค์ประกอบของอุปทาน การท่องเที่ยว ในด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามเพราะเหตุใด

ผลการสนทนากลุ่ม ผู้บริหารทุกระดับขององค์กร/หน่วยงาน ต้องให้ความสำคัญในการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ เนื่องจากแนวคิดที่ว่าความรู้แม้จะมีอยู่มากมาย แต่หากไม่มีการจัดเก็บที่ดีแล้วค้นหาออกมาใช้อย่างเป็นระบบ ก็ไม่ต่างอะไรกับคัมภีร์ที่ถูกมัดขึ้นหิ้งบูชา ในยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง การจัดเก็บองค์ความรู้ สะดวกมากขึ้น โดยการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ อย่างองค์ความรู้องค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ หน่วยงานท่องเที่ยวหลายหน่วยงานก็มีระบบการจัดเก็บและเปิดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าค้นหาความรู้ได้ตลอดเวลา โดยผ่านช่องทางสื่อสารไร้พรมแดน และในส่วนขององค์กร/หน่วยงานควรสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรในองค์กรมีความตระหนัก เห็นความสำคัญขององค์ความรู้และมีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองด้วยกระบวนการจัดการความรู้ ในการจัดเก็บและการค้นหาความรู้ทันสมัย ใหม่เสมอ ตามรูปแบบที่ถนัดและเหมาะสม

5.2.3 กระบวนการจัดการความรู้ ด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ความรู้ พัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด “ร้อย แก่น มหา กาศ” ตามองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว ในด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ ได้หรือไม่ อย่างไร

ผลการสนทนากลุ่ม การถ่ายทอดความรู้และการใช้ประโยชน์ความรู้ อันเป็นส่วนประกอบของการจัดการองค์ความรู้ พบปัญหาอุปสรรค คือ ขาดงบประมาณในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ควรมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเป็นประจำทุกเดือน ,ผู้บริหารยังขาดความเข้าใจในกระบวนการจัดการความรู้และประโยชน์ของการจัดการความรู้ที่ถูกต้อง ทำให้กระบวนการผลักดันจัดการความรู้ยังดำเนินการได้ไม่เต็มที่ ข้อเสนอแนะที่ควรเร่งดำเนินการ ได้แก่ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้พอเพียงเดือนละ 1 ครั้ง, ควรจัดอบรมหลักสูตรจัดการความรู้ให้กับบุคลากรของหน่วยงานทุกระดับ ควรส่งเสริมด้านขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรที่มีผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ที่โดดเด่นและเป็นรูปธรรม

6. แนวทางการพัฒนาความพร้อมด้านการท่องเที่ยว

ผลการสนทนากลุ่ม

6.1 แหล่งท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา ภาพ” มีจุดเด่นด้านแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและมีความงดงาม ทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แนวทางการพัฒนาความพร้อม คือ ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศ, พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมให้มีความสมบูรณ์พร้อมรองรับนักท่องเที่ยว, ส่งเสริมและสนับสนุนวิถีชีวิตชุมชนในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร วัฒนธรรม และสุขภาพ, ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรประจำแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว, สนับสนุนและบริการข้อมูลการท่องเที่ยวด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย

6.2 การคมนาคม ระบบขนส่งนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงแหล่งดึงดูดใจต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาความพร้อม คือ ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ประชาชน ช่วยกำกับดูแลระบบขนส่ง ระบบป้องกันและระบบรักษาความปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว

6.3 ข้อมูลสารสนเทศ ควรจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่น มหา ภาพ” โดยการจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัด ภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อมูล เช่น 1. ข้อมูลทั่วไป 2. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 4. ที่พัก/การเดินทาง 5. เทศกาลประเพณี 6. ข้อมูลสินค้าทางเศรษฐกิจ

7.สินค้า OTOP

6.4 การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับโดยการวางแผนการดำเนินงาน การสำรวจและรวบรวมข้อมูล และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อทุกรูปแบบและติดตามประเมินผล โดยใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) ช่วยให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว

6.5 การบริการ กำหนดและตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานการบริการของสถานประกอบการและยกระดับมาตรฐานของโรงแรมที่พัก ประชาชนชาวไทย/ชาวต่างชาติได้รับบริการในสถานบริการอย่างปลอดภัย ได้มาตรฐานและมีความพึงพอใจ พร้อมกันนี้ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการบริการการท่องเที่ยว

6.6 อื่น ๆ ควร สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว, ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้ดำรงคุณค่าและความยั่งยืน ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ, และรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนในจังหวัด เห็นความสำคัญในการสร้างความเป็นมิตรไมตรีกับนักท่องเที่ยว และสร้างความอบอุ่นให้กับผู้มาเยือนให้มีความประทับใจในความเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยการส่งเสริมสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว